

Halfwegboompie

Verhaal van Hans Elerie

Categorie: Verhalen

Halverwege tussen Gasteren en Anloo aan de doorgaande weg tussen de strakke laanbeplanting van opgaande beuken staat een krom eikenboompje, in de volksmond het Halfwegboompie. Vanwaar deze naam en waarom op deze plek? Volgens de overlevering dankt het eikenboompje zijn naam aan twee broers uit Gasteren die dagelijks op en neer naar Anloo op school moesten. Dat moet voor de jaren twintig zijn geweest toen Gasteren nog geen eigen school had. De broers hadden slechts één fiets tot hun beschikking. De afspraak was dat de ene broer op de fiets vertrok en deze tegen het boompie in het toen nog kale heidelandschap zette, waarna de lopende broer zijn reis vanaf deze plek fietsend kon vervolgen. Beide broers kwamen dan tegelijkertijd op school in Anloo aan.

Het Halfwegboompie heeft ook een veel oudere betekenis als markegrensmarkering. Deze oostelijke grens met de marke van Anloo is in het terrein nog goed zichtbaar als ontsluitingsweg en perceelsgrens. Reeds in 1564 ontstond er in dit grensgebied tussen beide marken een conflict over de beweiding met varkens. Volgens de Anloër buren werden hun eikenbossen rond het Anloërdiepje door die van Gasteren misbruikt met mestvarkens. Naar aanleiding van het conflict wordt er een nieuwe sloot en een wal aan de westzijde van het Broek gegraven op ruime afstand van de latere markegrens die als een kaarsrechte lijn door de heide werd getrokken. Behalve het Halfwegboompie in het midden werd in het noorden de grens aangegeven met een grenssteen tussen de Burgvallen en de Jonkerstukken en in het zuiden met een grenssteen op het Viermarkepunt van Anloo, Eext, Anderen en Gasteren.